

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžr/50/2013
Identifikačné číslo spisu:	4012200090
Dátum vydania rozhodnutia:	12.03.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:4012200090.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci žalobcu: Krajský prokurátor v Nitre, Krajská prokuratúra Nitra, Damborského 1, Nitra, proti žalovanému: v 1. rade Okresný úrad v Leviciach, Ul. Ľ. Štúra 53, Levice (predtým Obvodný lesný úrad Levice), v 2. rade Urbárska pozemková spoločnosť Tešmak, Tešmak 237, Šahy, IČO: 37 968 483, zastúpený: Advokátska kancelária KOTRUSZ - BENČÍK, s.r.o., Štefánikova 57, Nitra, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného v 1. rade č. 2011/00007-2 zo dňa 20. mája 2011, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 18. decembra 2012, č. k. 15 S/10/2012-178, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 15S/10/2012-178 zo dňa 18. decembra 2012 vo veci samej p o t v r d z u j e.

Výrok o náhrade trov prvostupňového konania m e n í tak, že žiaden z účastníkom nemá právo na ich náhradu.

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného v 1. rade (Obvodného lesného úradu v Leviciach) č. 2011/00007-2 zo dňa 20. mája 2011, ktorým žalovaný v 1. rade na základe žiadosti žalovaného v 2. rade zapísal do registra pozemkových spoločenstiev s právnou subjektivitou zmeny členov orgánov spoločenstva tak, ako sú uvedené v podanej žalobe a napadnutom rozhodnutí. Proti rozhodnutiu bol podaný protest prokurátora, ktorému žalovaný v 1. rade nevyhovel a postúpil ho Krajskému lesnému úradu, ktorý protestu prokurátora rovnako nevyhovel.

Krajský súd žalovanému v 1. rade náhradu trov konania nepriznal. Rozhodol, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanému v 2. rade náhradu trov právneho zastúpenia v sume 983,02 eura do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Krajský súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že dňa 12. októbra 2009 podal žalovaný v 2. rade návrh na zápis zmeny zapísaných údajov do registra pozemkových spoločenstiev. O tomto návrhu rozhodol žalovaný v 1. rade rozhodnutím 2009/00329-16 zo dňa 15. decembra 2009 tak, že podľa § 30 ods. 1 písm. d) Správneho poriadku konanie zastavil. Proti tomuto rozhodnutiu bolo podané odvolanie, o ktorom rozhodoval Krajský lesný úrad v Nitre dňa 9. apríla 2010 pod č. 2010/00068-2 tak, že odvolanie zamietol a rozhodnutie žalovaného v 1. rade, ktorým bolo konanie zastavené, potvrdil. Na základe podnetu žalovaného v 2. rade na preskúmanie rozhodnutia Krajského lesného úradu v Nitre zo dňa 9. apríla 2010 mimo odvolacieho konania Ministerstvo pôdohospodárstva, životného prostredia a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky rozhodnutím č. 10076/2010-720/923 zo dňa 24. septembra 2010 zmenilo výrokovú časť napadnutého rozhodnutia Krajského lesného úradu v Nitre nasledovne: Krajský lesný úrad v Nitre odvolaniu X. I., bytom I. vyhovie a napadnuté rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Leviciach č. 2009/0032916 zo dňa 15. decembra 2009 vo veci zmeny zapísaných údajov v registri pozemkových spoločenstiev Urbárskeho pozemkového spoločenstva Tešmak ruší a vec vracia na nové pojednávanie a rozhodnutie.

Napadnutým rozhodnutím žalovaného v 1. rade, ktoré na základe žalobcom podanej žaloby je predmetom tohto súdneho preskúmania, žalovaný v 1. rade zapísal do registra pozemkových spoločenstiev s právnou subjektivitou žalovaný v 2. rade navrhované zmeny členov orgánov spoločenstva a to jeho výboru a dozornej rady. Rešpektoval teda nadriadeným orgánom vyslovený právny názor, ktorým bol ostatne podľa § 59 ods. 3 Správneho poriadku viazaný. Za tejto právnej situácie podľa názoru súdu žalovaný v 1. rade nemohol porušiť zákon, tak ako to žalobca uvádza v podanej žalobe. Pritom ako to vyplýva z odôvodnenia už citovaného rozhodnutia ministerstva, tento orgán sa vo svojom rozhodnutí zo dňa 24. septembra 2010 vysporiadal i s otázkou hlasovania dedičov na valnom zhromaždení žalovaného v 2. rade, tým, že s poukazom na ustanovenie § 460 Občianskeho zákonníka konštatoval, že dedičstvo sa nadobúda už smrťou poručiteľa.

Krajský súd ďalej poukázal na to, že pri rozhodovaní o tejto veci je zaujímavé i stanovisko SPF Bratislava č. 6626/2010-201 zo dňa 8. marca 2010 (č.1. 88). Podľa tohto stanoviska (i keď má len charakter vnútorného listu) vyplýva, že fond nie je členom pozemkového spoločenstva, zamestnanci fondu by nemali na valnom zhromaždení hlasovať a ani sa ho zúčastňovať, Fond je oprávnený len prenajať podiely vo svojej správe pozemkovému spoločenstvu. Fond nie je členom spoločenstva a preto nemôže postúpiť právo člena spoločenstva na inú osobu ani splnomocnením.

Podľa názoru krajského súdu vysloveného v odôvodnení rozsudku z tohto stanoviska a obsahu rozhodnutia už uvedeného ministerstva vyplýva, že žalobca má na danú problematiku iný právny názor ako tieto orgány. Za tejto právnej situácie podľa názoru súdu by táto skutočnosť nemala byť na ťarchu žalovaného v 2. rade tým, že by súd žalobe vyhovel a napadnuté rozhodnutie žalovaného v 1. rade zrušil. Porušil by sa tým princíp právnej istoty. Z obsahu spisu je totiž nepochybné, že žalovaný v 2. rade nadobudol práva v dobrej viere. Žalovaný v 2. rade sa od samého začiatku cíti ako právny nástupca predchádzajúceho právneho subjektu. Toto ostatne vyplýva i zo zmluvy o založení urbárskej spoločnosti s právnou subjektivitou zo dňa 18. septembra 2004 (č. 1. 81), v ktorej žalovaný v 2. rade v súvislosti s majetkom podielnikov v počte 132 podielnikov poukazuje a uvádza LV č. XXX s konkrétnymi číslami parciel tam uvedenými o výmere 2 394 622 m² s druhom pozemku orná pôda, TTP a lesný pozemok. V tomto jeho názore ho utvrdilo i rozhodnutie žalovaného v 1. rade č. r. 2004/001100 zo dňa 7. decembra 2004, na základe ktorého bolo rozhodnuté o zápise žalovaného 2. rade do registra pozemkových spoločenstiev s právnou subjektivitou a v ktorom v časti majetok podielnikov tento orgán uvádza, že ide o majetok zapísaný v katastri nehnuteľností na LV č. XXX, k. ú. I.. Tento názor žalovaného v 2. rade fakticky potvrdilo už i vyššie uvedené rozhodnutie Ministerstva pôdohospodárstva, životného prostredia a regionálneho rozvoja SR č. 10076/2010-720/923 zo dňa 24. septembra 2010. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že i tento orgán považuje sporný podiel vo výške 32120/80000 za vlastníctvo žalovaného v 2. rade, teda je majetkom Spoločenstva a preto každému členovi Spoločenstva k nemu

prináleží taký vlastnícky podiel, aký je jeho vlastnícky podiel k spoločnej nehnuteľnosti. Rovnako tieto skutočnosti presvedčujú i súd o tom, že napadnutým rozhodnutím žalovaný v 2. rade nadobudol práva v dobrej viere, ktoré by mali byť podanou žalobou žalobcu čo najmenej dotknuté (§ 249 ods. 3 O.s.p.).

Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie a navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil, zrušil rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie a zároveň rozhodol, že žalovaný v 2. rade nemá právo na náhradu trov konania.

Podľa jeho názoru sa súd vôbec nezaoberal a nevysporiadal s otázkou, či názor nadriadeného správneho orgánu je v súlade so zákonom, či zodpovedá skutočnému stavu a či je právne odôvodnený (§ 245 ods. 1 O.s.p.). Pri akceptácii stanoviska súdu uvedeného v rozsudku by nebolo možné dosiahnuť jeho zrušenie, hoci by bolo nezákonné.

Taktiež domnieka súdu o názore žalobcu k postaveniu Slovenského pozemkového fondu v súvislosti s jeho postavením a členstvom v spoločenstve nemá žiadne opodstatnenie v dôvodoch žaloby a ani v písomných alebo ústnych stanoviskách žalobcu prednesených v rámci pojednávania. Výslovne žalobca uviedol, že fond nemôže vykonávať práva za neznámych vlastníkov, ktorých podiely na spoločnej nehnuteľnosti spravuje. Do hlasovania bolo nesprávne započítaných 321 hlasov zodpovedajúcich vlastníckemu podielu 32120/80000 a tým sa dosiahla potrebná väčšina na schválenie zapísaných zmien. Žalobca nikdy netvrdil, že práva zodpovedajúce tomuto počtu hlasov a veľkosti podielov mal vykonávať Slovenský pozemkový fond. V prípade zomrelých spoluvlastníkov, kde dedičstvo nebolo vysporiadané v dedičskom konaní a správu týchto podielov vykonáva Slovenský pozemkový fond, nemohli hlasovať iné osoby. Splnomocnenia, ktoré sa nachádzali v spise nespĺňali náležitosti. Taktiež Fond by mal vstupovať do práv zomrelých vlastníkov a uplatňovať v ich mene hlasovacie právo v záujme toho, aby sa dosiahla potrebná väčšina a v tom žalobca vidí porušenie zákona, ktoré malo za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Ďalej uviedol, že absolútne neodôvodnený je názor, že podiel 32120/80000, ktorý je podľa LV č. XXX, k.ú. I. vo vlastníctve neexistujúceho subjektu, je majetkom spoločenstva a každému členovi spoločenstva k nemu prináleží taký vlastnícky podiel, aký je jeho podiel k spoločnej nehnuteľnosti. V danom prípade vlastníci podielu 32120/80000 nie sú známi a nemožno ich identifikovať podľa zákonom požadovaných údajov. Nemohli teda hlasovať na valnom zhromaždení. Známi spoluvlastníci podielov prítomní na valnom zhromaždení však tiež nemali žiadne oprávnenie určiť iného člena alebo tretiu osobu na výkon práv spojených s členstvom v spoločenstve.

Poukázal na to, že krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku pokiaľ konštatuje, že žalovaný v 2. rade nadobudol vlastnícke práva v dobrej viere, o aké práva ide a nešpecifikuje kritériá dobrej viery dopadajúce na danú vec. Z judikatúry súdov je zrejmé, že princíp dobrej viery pôsobí najmä v súkromnoprávnej oblasti, chráni účastníkov súkromnoprávných vzťahov vznikajúcich na základe zmlúv.

Žalovaný v 1. rade k podanému odvolaniu uviedol, že rešpektoval právny názor nadriadeného orgánu - rozhodnutie Ministerstva pôdohospodárstva, životného prostredia a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky č. 10076/2010-720/932 zo dňa 24. septembra 2010.

Žalovaný v 2. rade navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť a priznať žalovanému v 2. rade náhradu trov odvolacieho konania.

Uviedol, že súd prvého stupňa vo svojom rozsudku posúdil zákonnosť záväzného právneho názoru formulovaného v rozhodnutí ministerstva a vyjadril sa aj k argumentom žalobcu, ktorými v priebehu prvostupňového konania tento záväzný právny názor žalobca spochybňoval. Žalobca v podanom odvolaní len opätovne uvádza argumenty, ktoré už uviedol pred vydaním napadnutého rozsudku a s ktorými sa súd dostatočne vysporiadal.

Taktiež žalobca v celom priebehu súdneho konania nešpecifikoval jediný prípad, pri ktorom by došlo k

ním tvrdenému neoprávnenému disponovaniu s hlasovacím právom v mene zomrelého člena. Taktiež nepredložil jediný dôkaz, žeby k takémuto údajnému protiprávnemu konaniu došlo.

Podľa názoru žalovaného v 2. rade súd v napadnutom rozsudku správne poukázal na to, že žalovaný v 2. rade nadobudol práva na základe napadnutého rozhodnutia Obvodného lesného úradu v Leviciach v dobrej viere.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 a § 214 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <., a dospel jednomyselne k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 12. marca 2014 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.).

Podľa § 8 písm. c/ zákona č. 180/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy sa zrušujú obvodné lesné úrady.

Podľa § 9 citovaného zákona pôsobnosť obvodného úradu životného prostredia v sídle kraja, obvodného pozemkového úradu v sídle kraja, obvodného lesného úradu v sídle kraja, obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v sídle kraja a správy katastra v sídle kraja ustanovená osobitnými predpismi prechádza na okresný úrad v sídle kraja.

Nakoľko pôvodne žalovaný zanikol, účastníkom konania sa stáva Okresný úrad v Leviciach.

Podľa § 244 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v správnom súdnictve preskúmavajú súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

V intenciách ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku „Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov“ sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Predmetom konania (správneho aj súdneho) je rozhodnutie žalovaného (predtým Obvodného lesného úradu v Leviciach) č. 2011/00007-2 zo dňa 20. mája 2011, ktorým žalovaný správny orgán zapísal do registra pozemkových spoločenstiev s právnou subjektivitou zmeny členov orgánov spoločenstva. Proti rozhodnutiu správneho orgánu bol podaný protest prokurátora, ktorému správny orgán nevyhovel a vec postúpil Krajskému lesnému úradu v Nitre, ktorý protestu taktiež nevyhovel.

Krajský prokurátor v Nitre sa podanou žalobou zo dňa 7. februára 2012 domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného v 1. rade č.2011/00007-2 zo dňa 20. mája 2011.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre prokuratúra chráni práva a zákonom chránené záujmy fyzických osôb, právnických osôb a štátu.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre prokuratúra je v rozsahu svojej pôsobnosti povinná vo verejnom záujme vykonať opatrenia na predchádzanie porušeniu zákonnosti, na zistenie a odstránenie porušenia zákonnosti, na obnovu porušených práv a vyvodenie zodpovednosti za ich porušenie. Pri výkone svojej pôsobnosti je prokuratúra povinná využívať všetky zákonné prostriedky tak, aby sa bez akýchkoľvek vplyvov zabezpečila dôsledná, účinná a rýchla ochrana práv a zákonom chránených záujmov fyzických osôb, právnických osôb a štátu.

Podľa § 27 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre ak bezprostredne nadriadený orgán, dozerajúci orgán alebo orgán uvedený v odseku 1 písm. a) nevyhoví protestu prokurátora, môže prokurátor podať na súd žalobu na preskúmanie zákonnosti tohto rozhodnutia, ak tak ustanovuje osobitný zákon.

Podľa § 35 ods. 1 písm. b) O.s.p. prokurátor môže podať návrh na začatie konania ak ide o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov v prípadoch, v ktorých sa nevyhovelo protestu prokurátora a za podmienok ustanovených v tomto zákone.

Podľa § 249 ods. 3 O.s.p. prokurátor pri podaní návrhu podľa § 35 ods. 1 písm. b) (ďalej len „žaloba“), dbá o to, aby práva nadobudnuté v dobrej viere boli čo najmenej dotknuté.

Žaloba prokurátora predstavuje mimoriadny prostriedok preskúmania zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov, z hľadiska toho, že sám účastník sa necíti ukrátený na svojich právach a takúto žalobu nepodal. Žaloba podaná prokurátorom slúži k plneniu úloh prokuratúry v zmysle ustanovení zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre. Prokurátor pri podaní žaloby postupuje v súlade s ustanovením § 249 ods. 3 O.s.p. tak, aby práva nadobudnuté v dobrej viere boli čo najmenej dotknuté, táto podmienka predstavuje osobitnú náležitosť žaloby.

V preskúvanom prípade nemohol Najvyšší súd Slovenskej republiky žalobným dôvodom prokurátora vyhovieť, keďže práva účastníka konania, v danom prípade žalovaného v 2. rade, by boli dotknuté vo väčšom rozsahu než predpokladá citované ustanovenie § 249 ods. 3 O.s.p..

Odvolací súd v uvedenej právnej veci poukazuje na to, že tak ako uviedol krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku, žalovaný v 1. rade pri rozhodovaní rešpektoval právny názor vyslovený nadriadeným orgánom, ktorým je podľa § 59 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v platnom znení viazaný.

Ministerstvo pôdohospodárstva, životného prostredia a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky rozhodnutím zo dňa 24. septembra 2010, Číslo: 10076/2010-720/923, podľa § 65 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v platnom znení zmenilo výrokovú časť napadnutého rozhodnutia Krajského lesného úradu v Nitre č. 2010/00068-2 zo dňa 9. apríla 2010 tak, že vyhovel odvolaniu X. I. a napadnuté rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Leviciach č. 2009/00329-16 zo dňa 15. decembra 2009 vo veci zmeny zapísaných údajov v registri pozemkových spoločenstiev Urbárskeho pozemkového spoločenstva Tešmak zrušilo. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplynulo, že podľa názoru nadriadeného orgánu podľa prezenčnej listiny z valného zhromaždenia Urbárskej pozemkovej spoločnosti Tešmak konanej dňa 26. septembra 2009 a LV č. XXX k.ú. I. sa valného zhromaždenia zúčastnili vlastníci a dedičia s podielom 33 567 z celkového počtu 80000. Podľa LV č. XXX k.ú. I. je podiel vo výške 32120/80000 vo vlastníctve Urbárskeho spoločenstva Tešmak, teda je majetkom spoločenstva a každému členovi spoločenstva k nemu prináleží taký spoluvlastnícky podiel, aký je jeho vlastnícky podiel k spoločnej nehnuteľnosti. Po prepočítaní podielu majetku spoločenstva sa valného zhromaždenia zúčastnili vlastníci s podielom 56 085 z celkového počtu 80 000, čo predstavuje 70,11 % všetkých hlasov. Podľa zápisnice zo zasadania valného zhromaždenia, pri schvaľovaní zmeny zmluvy o založení spoločenstva a voľbe členov orgánov spoločenstva sa zdržalo hlasovania 2 478 hlasov, čo po pripočítaní vlastníckeho podielu majetku spoločenstva predstavuje 4 140 hlasov. Za schválenie zmeny zmluvy o založení spoločenstva a voľbu nových členov orgánov spoločenstva hlasovalo teda 51 945 hlasov, čo predstavuje 64,93 % všetkých hlasov.

Žalovaný v 1.rade i podľa názoru odvolacieho súdu teda neporušil zákon. Žalovaný v 2. rade jednoznačne nadobudol práva v dobrej viere.

Je dôležité poukázať, že pri podávaní žaloby je nutné, aby prokurátor každý prípad posudzoval so zreteľom na všetky okolnosti v zmysle proporcionality výsledku zamýšľaného žalobou a práv účastníka nadobudnutých v dobrej viere.

Žalovaný v 1. rade postupoval pri rozhodovaní v intenciách rozhodnutia nadriadeného správneho orgánu

vydaného v rámci mimoodvolacieho konania podľa § 65 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v platnom znení.

Slovenské právo je súčasťou európskeho právneho systému, z dôvodu ktorého je potrebné, aby aj rozhodovanie správnych orgánov odrážalo princípy dobrej správy, ktoré sú vyjadrené v odporúčaniach Rady Európy a na tieto princípy odkazuje aj európska judikatúra. Uplatnenie princípov dobrej správy v praxi, okrem iného, znamená, že pri rozhodovaní správny orgán musí vychádzať z princípov ochrany nadobudnutých práv a legitímneho očakávania, ako aj z princípu proporcionality.

Žalovaný v 1. rade postupoval v súlade s pokynmi nadriadeného správneho orgánu, preto by bolo v rozpore s týmito princípmi dobrej správy v tomto konkrétnom prípade, ak by bolo vyhovené dôvodom uvedeným v žalobe.

V súvislosti s vyššie uvedeným je potrebné zhrnúť, že

- 1) pri plnení úloh vyplývajúcich zo zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre je prokurátor oprávnený podať žalobu proti rozhodnutiu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov, ak protestu podanému proti tomuto rozhodnutiu nebolo vyhovené.
- 2) pri podávaní žaloby však musí v zmysle ustanovenia § 35 ods. 1 písm. b) v spojení s ustanovením § 249 ods. 3 O.s.p. dbať na to, aby práva nadobudnuté v dobrej viere boli dotknuté čo najmenej,
- 3) rozsah zásahu do práv nadobudnutých v dobrej viere musí byť čo najmenší v porovnaní s výsledkom zamýšľaným žalobou. Teda je nutné posúdiť, či v prípade úspechu prokurátora v súdnom konaní nedôjde k šikanóznemu uplatňovaniu práva smerom k dotknutému účastníkovi správneho konania.

Odvolačí súd preto napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p..

O náhrade trov prvostupňového konania rozhodol odvolací súd tak, že v tejto časti výrok o ich náhrade zmenil a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa § 146 ods. 1 písm. d) O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p..

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 146 ods. 1 písm. d) O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.